

SELÇUKLU KONAKLARI

Selçuklu Konakları'nın tasarımında; kimliği olan, tanımlı, bulunduğu bölgeye röper veren, tarif oluşturan bir yerleşme yapmak amaçlandı. Ayrıca bu yerleşme, asıl işi inşaatçılık olmayan yatırımcı-yapımcı grup için inşaat-konut sektöründeki kurum kimliğini belirleyen ilk ve önemli adım olarak planlandı.

Selçuklu Konakları yerleşmesinde; arsadaki mevcut koru parçası zenginleştirilerek, binalar arsa çeperine yerleştirildi. Sosyal tesisler, ana kullanım alanları -salonlar, ebeveyn odaları ve mutfaklar- blokların oluşturduğu iç avluya baktırıldı. Bu iç avlunun biçimsel öğelerini, binaların kristal geometrisine kontrast daire formu birimler ve üç boyutta her şeyi bağlayan serbest eğrisel bir iç bahçe duvarı oluşturdu.

Planlamanın içe dönük kurgusu nedeniyle binalar birbirini gördüğünden, ayrıntılar daha da önem kazandı. Bu bağlamda çatı ve bacalar bina cepheleri kadar önemsenerek binalar "beş cepheli" olarak ele alındı.

Dairelerde salon, ebeveyn odası ve mutfaklarda yere kadar camlı cumbalar görüş ve kullanım olanaklarını artırdı. Balkonlar -genellikle sonradan kapatılarak kullanım alanına katıldığı için- önceden kapatılarak pencere kanatları açıldığında balkonlaşan cam cumbalar olarak tasarlandı.

Apartman girişleri, yalnızca sirkülasyon alanları olarak değil, binayla ilişki kurulan, çevreyi algılamayı sağlayan giriş mekânları niteliğinde düzenlendi. Cephe boyunca ışık pencereleri ve cam tuğla ile vurgulanmış "taç kapı"larla giriş mekânının kurgusu dış mekânla ilişkilendirildi.

Daireler yedi blokta toplam 84 adet altı tip, 130 m²'den 210m²'ye değişen büyüklüklerde, bahçe ve çatı katlarında dubleks olarak düzenlendi.